

ZŇOVINY

Zpravodaj Kláštereckých divadelních žní

Bláhový čas

Režijní prvotinou se včera představil v kulturním domě František Kasl se svým souborem Pyramida. Vybrali si hru francouzského autora Claude André Pugeta Bláhový čas.

"Jinou jsem nesehnal a potřebovali jsme hrát," vysvětloval důvod výběru právě téhle hry režisér a vedoucí souboru František Kasl. "Byli jsme v Praze, ale nic jsme nenašli a Bláhový čas byl tady v Klášteřci. Scénář nám půjčil Honza Milota. Přečetli jsme si ho a líbil se nám. Je to pro mladý, to byl taky důvod, proč tuhle hru."

Hru zkoušel soubor šest měsíců,

během kterých musel řešit spoustu problémů. Především v obsazení jednotlivých rolí.

"Některé role jsme museli přeobsadit, protože Pepa Červený se na to kvůli práci vykašlal. Tak jsem sehnal z gymnasia Tomáše do role pilota Michaela. Druhou roli, Filipa, jsem měl původně hrát já, jenomže jsem si řekl, že režírovat a hrát současně nemůžu. Tak jsem sehnal Pokyho (Tomáš Pokorný)."

Premiéru věnovali členové souboru tatínkovi Františka Kasla. "Hráli jsme opravdu pro máho tátu a bylo to úžasný," dodal Fanda.

A jak byl s premiérou novopečený režisér spokojený?

"Já jsem s premiérou strašně moc spokojený. Po devíti letech, co jsem u divadla jsem konečně udělal hru. I když třeba nebyla dokonalá, jsem strašně moc spokojený."

Ať si kdo chce říká co chce

Tomáš Barták

Je velmi smutné, když se z tragikomedie udělá fraška. Tečka.

Dáda Radová

Mně to hodně překvapilo, myslím si ale, že by se tam mělo zapracovat ještě se stylizací, jakožto mluva a scéna a kostýmy a vlastně upevnit stylizaci postav, ale jinak si myslím, to byl dobrý výkon.

Jan Milota

Samozřejmě, že to nese všechny rysy, které může nést premiéra režiséra, který režíroval poprvé a i většina herců

v tom hrála poprvé.

Nicméně první půlka hry, až na drobné chyby, které jsou odstranitelné, byla dobrá. Horší už byla druhá půlka, kde si myslím je největším problémem postava, nikoli herecký výkon a její představitel, osoba pilota.

Ten tam všechno rozněcuje, zamotává, ten je všechny rozhodí až nakonec tu holku donutí k sebevraždě. Tam by měl být obsazený herec, který je na to typ a který má zvládnuté řemeslo.

Tohle bude tvrdý oříšek pro Fandu Kasla, aby toto nějak změnil, chce-li s tou hrou něco udělat, protože v okamžiku, kdy se posune tato hlavní

postava druhé půlky, stoupne celá druhá polovička na úroveň té první.

Květuše Hlaváčová

Z dnešního představení jsem měla velký strach, ale proti tomu, co jsem očekávala, se mi to moc líbilo a jsem spokojená. V souboru jsou talenty. Bavila jsem se a líbilo se mi to.

Líbí se mi, že to hrajou mladý lidi. To mě moc těší, že se jednou vypracujou, dostane je třeba zkušenější režisér nebo se vypracuje třeba Fanda. Jsem prostě ráda, že to divadlo tady nezajde na úbytě.

pokračování na druhé straně

Fenomén Jára

Že je Jára největším Čechem o tom není pochyb. Můžeme o tom diskutovat, můžeme o tom vést spory, můžeme s tím i nesouhlasit, ale to je tak všechno, co se proti tomu dá dělat.

ZŇOVINY VÁM PŘINÁŠÍ

Spřáskání KLAS
www.sdruzeni.klas.cz

Vaše názory na jednotlivá představení můžete vyjádřit také na našich stránkách v sekci Přehlídka.

Severní pól byl dobyt!

Včera konečně stateční čeští polárníci dobyli severní pól. Po čtyřech dnech útrap s textem a náčelníkem dosáhli onoho kýženého cíle.

Na místě samém si experimentálně ověřili některé zvláštnosti severního pólu a kromě primitivního potahu Varla Frištenského byli šťastní a dojatí.

Bohužel útrapy s náčelníkem nejsou ještě u konce. Jak se zjistilo, správně propočítal zásobu jídla, ale falšuje mu v tom násobení. Takže polárníci již nemají nic k jídlu. Kromě Berana, statečného zmrzlého kráje.

Přímo ze severního pólu se nám podařilo exkluzivně pro Žňoviny získat text náčelníkova projevu k dobytí severního pólu. Přinášíme vám jej v nezkráceném a nepřerušovaném znění.

"Přátelé, kamarádi, bratři!

Po měsících útrap a strádání nadešla konečně ona vytoužená

chvilu, kdy na tomto nejsevernějším bodě naší zeměkoule stanul Čech. Je to sice poněkud zkaleno tím, že jsem Němec. Ale jen jménem. Srdcem,

hlavou i těmto nohama jsem Čech.

Jsmo to my, pražští otužilci, kteří jsme stanuli na vysněném místě všech otužilců světa.

Není pro muže hanbou, když zde, v místě věčného mrazu uroní kroupu. Nechť tedy do rachotu našich slzí zazní naše sokolské Nazdar!"

Trocha historie Pyramidy nikoho nezabije

Divadelní soubor Pyramida vznikl 25. října 2001.

„Původně měl 16 členů,“ poznamenal zakladatel a vedoucí souboru Fanda Kasl. *„V roce 2002, 24. října, jsme se rozdělili na dva soubory Pyramidu a Zdrhovadlo.“*

Nyní má Pyramida opět 16 členů, z toho 10 dětí. *„Současně s Pyramidou funguje i Pyramida junior,“* vysvětloval Fanda. *„I ti měli původně na žních hrát, ale z časových důvodů jsme pohádku Princezna Kopretinka museli odložit.“*

V režii Honzy Miloty nastudoval

soubor v loňském roce hru My, vrabčáci.

„Jinak jsme ještě dělali zábavné programy a teď Bláhový čas,“ dodal

Fanda. *„Do budoucna plánuju, že bychom udělali nějakou lehčí komedii, aby se u toho pobavili nejen diváci, ale i herci.“*

Járův interaktivní sloupek

Do tohoto rámečku si každý z vás může napsat či nakreslit, co se mu zlíbí a podílet se tím na dnešních Žňovinách.

Zrnka ze zákulisí

Pozorný čtenář si jistě všiml, že pravidelná rubrika Trocha historie nikoho nezabije, chyběla u souboru KLAS. Historie KLASu je totiž tak dlouhá, že by vás její čtení zcela jistě zabilo.

Malý kvíz pouze pro všímavého diváka. Všimli jste si, který předmět se objevil ve čtyřech představeních? Byl to čalouněný gauč, který hrál ve hrách Přes přísný zákaz dotýká se sněhu, Vrtochy lady Roxany, Bláhový čas a Nebezpečné známosti.

Děkujeme Tomášovi Karičkoví nejen za to, že se pro Sdružení Klas stal mistrem světla (svítil většinu představení), ale i za ochotu, se kterou nám plnil přání a trpěl naše hvězdné manýry.

Ať si kdo chce říká co chce

Iveta Svobodová

Líbilo se mi to, ale mělo to své rezervy. Tak už to prostě chodí u každé prvotiny nebo u něčeho co člověk dělá poprvé.

František Kasl mě překvapil, protože jsem si myslela, že to nebude tak dobré, jak to bylo, ale když říkám, že se mi to líbilo, tak na druhou stranu si myslím, že aby to bylo opravdu dobré, tak na tom musí ještě hodně pracovat.

Vaše názory na jednotlivá představení můžete vyjádřit také na našich stránkách v sekci Přehledka.

Zdeňka Kovalová

Každý šel na premiéru Bláhového času s nějakým očekáváním. Já jsem v první půlce zjistila, že tato hra asi nebude mým šálkem čaje, nicméně jsem se vcelku bavila a neměla tendence odejít.

Ovšem v druhé polovině - musím parafrázovat Frištenského - já jsem tím zájezdem vysloveně zklamaná. Dlouhé dialogy při kterých se nic nedělo. Vůbec celá hra chce pořádně rozpohybovat, a tím nemyslím chodit od stolu ke gauči.

K hercům chci říci, že je třeba vybírat i podle typu (i když je mi jasné, že o mladé kluky je v Pyramidě nouze), ale opravdu nemůžu Pokymu, ani kdybych hrozně chtěla, věřit, že u maturity dostal pětku jen proto, že neviděl ani jeden originál Leonarda da Vincioho.

Pochválit musím obě mladé herečky. Z Nikoly roste komička a Milena se později určitě uplatní při hraní charakterních rolí. Obě se mi moc líbily. Holky, chválím!

Trocha historie Zdrhovadla nikoho nezabije

Petr a Lucie v podání Romana Štětina a Dity Jandové na Lounském divadelní souboru

Divadelní soubor Zdrhovadlo vznikl v září 2002.

„Měl jsem potřebu dělat divadlo a dělat ho tak, jak se mi líbí a jak si ho představuju,“ říká o vzniku souboru jeho zakladatel a vedoucí Václav Polda. „A taky jsem se ho chtěl naučit, takže Zdrhovadlo je učební obor.“

První věcí divadla byla Poldova autorská hra Trosečníci, a rok později upravil novelu Romaina Rollanda Petr a Lucie, se kterou dokonce soubor zabodoval na postupové přehlídce v Lounech.

Pro letošní žně připravili mladí divadelníci dramaturgii slavného románu v dopisech Nebezpečné známosti.

„Budoucnost divadla bych rád viděl růžově,“ ujišťuje se Polda. „Dál chceme pracovat na známostech a někdy s nimi vyrazit na přehlídku. Chtěli bychom dělat další hru. Nevím ještě přesně jakou, něco mám v hlavě, ale uvidíme. Někdy bych chtěl například udělat Válku s mlouky. Taky mě láká udělat něco krátkého, hezkého, poetického.“

Nebezpečné známosti

Představení Divadla Zdrhovadlo Nebezpečné známosti bude letos jediným, které se nedočká ohlasů diváků na stránkách Žnovin. Přesto jsme režiséra a autora úprav Václava Poldu požádali o několik slov k dnešní premiéře. Především, proč si vybral právě tuto obtížnou látku?

„Velice, ale velice mě fascinuje ten příběh. Fascinují mě vztahy v něm, intriky, síla děje i celého příběhu. A chci podotknout, že mě to nefascinuje proto, že bych s tím souhlasil.“

Samotná hra vznikala prakticky od ledna, ale opravdu pořádně se na ní začalo dělat až někdy v květnu a červnu letošního roku.

„Především proto, že jsme jezdili s naší minulou hrou Petr a Lucie,“ vysvětloval Václav Polda.

Scénář vznikl průběžně nějaké tři měsíce, ale přesně si to nepamatuje ani sám autor. „Jedno vím ale jistě. Nejprve jsem si několikrát přečetl knížku, pořád se k ní vracel až ve mě uzrál nápad udělat z ní divadlo.“

Z dnešní premiéry je režisér

poněkud nervózní.

„Ve chvíli, kdy si diváci tento článek čtou, já nejspíš zvracím někde na záchodě do mísy. (pozn. red. bude platit i v případě, že čtete Žnoviny v neděli ráno.) Pociť před premiérou je vždycky přišerej. Nikdo totiž nemá absolutně představu, co na to řeknou lidi.“

Navíc je to premiéra na klášterecké přehlídce, kterou beru jako prestižní záležitost.

Nicméně teď už se s tím nedá moc dělat, takže se těším a děším zároveň.“

Letošní žně jsou u konce, co jim říkáte?

Vladimír Dlouhý

Já vždy oceňuji nové nápady. Oceňuji, že se každé žně nesou v jiném duchu, letos je tedy Jára, takže mně se líbí každý nový nápad.

Květuška je úplně skvělá, doprovodný program Cesta na severní pól taky.

Co změnit do příštího roku? To je těžké. Největší problém mám s časem. Některá představení jsou dlouhá do večera a když je to ve všední den, druhý den musím brzy vstávat do práce. Možná kdyby některý soubor řekl, že jejich hra trvá tři hodiny, tak dát začátek už od šesti.

Zuzana Ježková

Mě se nejvíce líbí Járova výstava, celková atmosféra žní, je to super připravené.

Co mi chybí? Chybí mi tu více diváků. Propagace byla dostatečná jen ti diváci, kdyby více chodili.

Miroslav Bilík

Nejvíce oceňuji, že žně vůbec jsou, a že pokročily ještě trošku dál.

Vidím, že zájem lidí je trošku větší, takže se i rozrostly.

Co by se mělo zlepšit? Hlášení konců přestávek, protože se mi dvakrát stalo, že jsem byl ještě v kavárně, přestože druhá půlka představení už začala.

Kateřina Mokříšová

Mě se nejvíce líbily všechny ty Jároviny a paní Květa Hlaváčová. To je dobrý nápad a dělá to skvěle.

Co zlepšit? Člověk se vyvíjí a pořád je co zlepšovat, ale teď hned

na místě nevím.

Antonín Trejbal

Mě se líbí to všechno okolo žní. Paní Květa se mi maximálně líbila s tou výstavou ve vestibulu, jak působivě vypráví z magnetofonu, jak dole tak na jevišti.

Příští rok očekávám zase nějakou příjemnou změnu.

Co zlepšit? Větší komunikace s kulturním domem, když se žně tvoří, protože já jsem třeba byl na první schůzi Sdružení Klas, kde jsem se nic nedozvěděl. A jsou určité věci, které já potřebuji vědět, například propagaci a k těm věcem okolo.

Plakát jsem poprvé viděl na autobusové zastávce, kam jsem se šel podívat, abych viděl, jak vůbec vypadá. Takže informace jsem si

sháněl tak nějak okolo.

Příští rok by bylo dobré, a to neříkám z ješitnosti, kdybych u té přípravy víc byl, abych pro to mohl i z naší strany udělat třeba i víc (pozn. red. komunikaci s KD měl na starosti Honza Milota. Tondovi jsme slíbili, že to Honzovi vyřídíme, takže Ti to, Honzo, vyřizujeme).

Tomáš Barták

Zlepšil bych výběr inscenací, zamyslel bych se kdy, kde, jak a proč diskuzní klub.

Co oceňuji je rámec s doprovodným programem a samozřejmě velmi kvitují vznik Žnovin, protože člověk se dozví i názory, které někdo na diskuzním klubu neřekl a dozví se hlavně něco o těch divadlech, co třeba nevěděl.

pokračování na další straně

Letošní žně jsou u konce, co jim říkáte?

Tomáš Karička

Zlepšit by se měla propagace, protože plakáty by měly viset o hodně dřív než letos visely, a to se zřejmě promítlo tak, že chodilo méně lidí než vloni. Žně se mi líbí jako každý rok, i když jsou pro mě docela časově náročné, ale jsem spokojený vždycky.

Iva Kozáková

Mě se divadelní žně líbí, já jsem nebyla akorát v neděli na pohádkách, což mě jako učitelku mrzí, ale ten den mi nebylo dobře.

Líbila se mi myšlenka, že letošní žně nejsou klášterecké, ale opravdu toho jednoho neznaboha Járy. Ty začátky před představením jsou úžasné, bavím se.

Na minulých žních jsem viděla pouze jedno nebo dvě představení, letos jsem si dala za úkol vidět všechna. Žně mi daly nahlédnout do života ochotníků, debatní kluby se mi tady hrozně líbí.

Je skvělé, že na takovém „malém“ městě lze něco takového zorganizovat, a že to Klášterec

dokáže. V hledišti sedí každý den kolem té stovky nebo i víc lidí, je to hrozně fajn a je jen škoda, že těch lidí nechodí ještě víc.

Tomáš Fiala

Nejvíce se mi líbí Jára. To je můj oblíbený Čech. Co by se mělo zlepšit? Nic mě teď nenapadá. Možná až žně skončí a mně se to rozleží v hlavě, tak na něco přijdu (*pozn. red. na otázku Jak to, že jsi tedy nevyhrál žádný Járův pivní lístek, když je Jára tvůj oblíbenec, Tomáš odpověděl: To by se mělo zlepšit!*).

Jan Milota

Já si myslím, že na letošních žních neocením nic, co by se neobjevilo už na těch minulých. Tzn. přízeň diváků, stoupající povědomí, váha a význam této přehlídky. Co změnit? Nevím, jestli vydržíme všechny soubory toto tempo, tím myslím připravit každý rok novou hru. Že bychom na přehlídce měnili její charakter, její smysl, to určitě ne. Možná to ale dopadne tak, že my, klášterečtí divadelníci, si příští rok trochu odpočineme, ale rozsah Klášterckých divadelních žní se budeme snažit zachovat.

Dají si polárníci něco z Berana nebo McDonalda?

Naše statečné polárníky jsme včera opustili ve chvíli, kdy si nad ohněm z posledního dřeva začali ohřívát krajana poručíka Berana.

I přes krajní odpor učitele Václava Poustky začal Beran krásně rozmrazit. Přesto Varel varoval, že dochází dřevo a bez dalšího se nepodaří Berana úspěšně rozmrazit a obdělát.

Poslední nadějí zůstává učitelova kytara, která je onehdy zachránila před trudomyslností.

Přiloží polárníci do ohně kytaru? Podaří se jim rozmrazit poručíka Berana? Sáhnu i po McDonaldu? Dostanou se domů, do Prahy, do Podolí, do lékárny...? Nevíme.

Žňoviny

pro vás tento rok připravovali:

Zdenička
Míra
Honza

a
Jára

